

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 17-10-56462 סתלכל נ' גרופר קניות חברתיות בע"מ

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

התובע יעקב סתלכל

נגד

הנתבעת גרופר קניות חברתיות בע"מ

פסק דין

- 1
2 בפניי תביעה כספית על סך 33,400 ₪ לפי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב –
3 1982.
- 4 לפי כתב התביעה, התובע היה רשום ברשימת הדיוור של הנתבעת, הוא ביקש להסיר את שמו
5 מרשימת הדיוור, ואכן הוסר. אולם, בתחילת ספטמבר 2017, החלה שוב הנתבעת לשלוח לו פרסומים,
6 מבלי שחידש את הסכמתו ומבלי שביקש להיכלל ברשימת הדיוור.
- 7 בתאריך 23.9.17 פנה התובע וביקש להסיר אותו מרשימת הדיוור. אך לדבריו, הנתבעת התעלמה מכך,
8 והמשיכה לשלוח אליו פרסומים.
- 9 החל מתאריך 23.10.17 החלה לשלוח אליו פרסומים שונים מגרופון טיולים, גרופון חיפה, גרופון
10 קניות.
- 11 התובע מנה ומצא כי הנתבעת שיגרה אליו, לטענתו, 100 הודעות פרסומת מיום 23.10.17 ועד ליום
12 התביעה.
- 13 הנתבעת הגישה בקשה לסילוק על הסף של התביעה וכתב הגנה בו היא טוענת כי אין חולק על כך
14 שהתובע נרשם לרשימת התפוצה שלה, וקיבל ממנה הודעות פרסומת כדין. היא מציינת כי התובע אכן
15 הסיר עצמו בעבר מרשימת התפוצה, אך היה זה רק באופן חלקי, ממספר אתרים, ולכן המשיך לקבל
16 הודעות פרסומת מיתר הרשימות כמו גרופון חיפה, גרופון מוצרים, גרופון תיירות ועוד.
- 17 אשר לטענת התובע כי הוא ביקש להסיר עצמו ביום 23.9.17, טוענת הנתבעת כי בקשה כזו לא מופיעה
18 ברשומות הנתבעת.
- 19 הודגש, כי התובע נמנע מלהסיר עצמו כפי שעשה באופן חלקי בעבר, למרות שאפשרות ההסרה
20 מרשימת התפוצה הייתה מוכרת לו, ומופיעה בתחתית כל הודעה הנשלחת אליו.
- 21 בהקשר זה, מציינת הנתבעת כי האסמכתא שצירף התובע לכתב התביעה, כתמיכה לתביעתו, אינה
22 תומכת בתביעה, אלא מציגה אינטראקציה בינו לבין חברת גוגל, שהנתבעת אינה קשורה אליה, ואינה
23 צד לעניין.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 17-10-56462 סתלכל נ' גרופר קניות חברתיות בע"מ

- 1 עוד מציינת הנתבעת, כי יש לסלק את התביעה גם מחמת חוסר תום הלב בה נגועה התביעה, ובשל
2 העדר יסוד המודעות הקבוע בסעיף 30א(1) לחוק הבזק.
- 3 לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שבפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה
4 להתקבל בחלקה.
- 5 אין מחלוקת על כך שהתובע נרשם לרשימת תפוצה של הנתבעת וקיבל ממנה במשך תקופה שאינה
6 נקובה בכתב התביעה, פרסומות כדין. אין גם מחלוקת כי עמדה לתובע האפשרות להסיר עצמו
7 מרשימת הדיוור, וכאשר רצה, הוא השתמש בה ואני מפנה בעניין זה לנספח א' לכתב ההגנה.
- 8 התובע טוען כי ביקש ביום 23.9.17 להסיר עצמו מרשימת התפוצה, אך המשיך לקבל הודעות פרסומות.
9 התובע הציג לבית המשפט את הטלפון הנייד שלו, ובו פניה שעשה לנתבעת באמצעות גוגל להסיר עצמו
10 מרשימת התפוצה. מנגד, הציגה הנתבעת פלט הכולל את כל הרשומות הרלוונטיות ביחס לתובע, בחלק
11 מהן מופיעה בקשת התובע להסרה, ובחלק אחר לא מופיעה בקשת ההסרה.
- 12 אשר להסרה שביצע התובע לדבריו באמצעות גוגל, אכן הוצגה לבית המשפט הודעה לפיה התובע פנה
13 לנתבעת באמצעות גוגל להסרתו מרשימת התפוצה. הנתבעת טוענת כי לא נרשמה אצלה הודעה כזו
14 ברשומותיה.
- 15 לא ברור לבית המשפט מדוע לא פנה התובע באמצעות "לינק ההסרה" של הנתבעת והסיר עצמו מכל
16 רשימת התפוצה. יצוין, כי בית המשפט בחן יחד עם הצדדים אפשרות ביצוע ההסרה באותו "לינק",
17 ובוצעה הסרה בדיון, כאשר בסופה צוינו פרטיו של התובע וכי ההסרה בוצעה בהצלחה והשתקפה
18 ברשומות הנתבעת.
- 19 טוען התובע כי לא היה חייב לבצע את ההסרה באמצעות הלינק המצוי בפרסומיה של הנתבעת ורשאי
20 היה לעשות כן באמצעות הגוגל.
- 21 סעיף 30א (ד) לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב – 1982, קובע כי הודעת סירוב של נמען
22 לקבלת דברי פרסומת, יכול "ש[תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען".
- 23 נראה אם כן, כי לכאורה, אין מניעה שהודעת סירוב לקבלת דברי פרסומת תישלח למשגר דבר הפרסום
24 באמצעות הודעת דואר אלקטרוני או מסר אלקטרוני כתוב, שהינה בבחינת הודעת סירוב "בכתב"
25 כלשון החוק, אך נטל הראיה הוא על משגר הודעת הסירוב להראות, כי אכן שיגר למפרסם את הודעת
26 הסירוב.
- 27 היתרון הברור במקרה של שיגור ההודעה באמצעות "לינק ההסרה" המצוי בפרסומת, הוא שהדבר
28 מקבל תיעוד ברור, באמצעות "חלון מוקפץ" המאשר את דבר ההסרה וניתן לתיעוד, כך שמשגר דבר
29 הפרסום לא יוכל להתכחש לקבלת דבר ההסרה, והדבר מופיע מיד ברשומותיו, כפי שהוכח בדיון.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 17-10-56462 סתלכל נ' גרופר קניות חברתיות בע"מ

- 1 מטבע הדברים, שיגור הודעה בכתב או בכל אמצעי אלקטרוני שאינו קשור ישירות למשגר דבר
2 הפרסומת, לא יופיע בהכרח ברשומותיו של המפרסם ומכאן הקושי הראייתי שיעמוד בפני מקבל דבר
3 הפרסום להוכיח כי אכן סירב לקבלת דבר הפרסום.
- 4 בנדוננו, הוצג לבית המשפט פלט מטעם הנתבעת המלמד על כך שהתובע ביקש להסיר עצמו ממספר
5 אתרים ולצד זאת, הוא עדיין מופיע כמי שרשום באתרים אחרים, ומכאן כנראה דברי הפרסומות
6 ששוגרו אליו.
- 7 הודעת הגוגל עליה מסתמך התובע, אמורה לשקף אף היא הודעה בכתב לצורך סעיף 30א (ד), אלא
8 שנוכח הראיה הטכנולוגית העומדת מנגדה, קרי, העתק הרשומות המוסדיות של הנתבעת, המצביעות
9 על כך שהתובע נותר רשום למספר אתרים, נוצרה לכל הפחות שקילות בין שתי הראיות הטכנולוגיות
10 האלו, והואיל והנטל על התובע, הרי שהוא לא הוכיח, כי הסירוב ששיגר לנתבעת, אכן שוגר אליה,
11 ולמרות זאת, היא המשיכה לשגר אליו דברי פרסומת.
- 12 התובע מוסיף וטוען, כי העובדה שלא קיבל במשך תקופה ארוכה דברי פרסומת, מחזקת את טענותיו
13 לפיהן מאז שיגור הסירוב נותק מהדיוור, ורק לאחרונה התווסף שמו לרשימת הדיוור וזאת חרף
14 סירובו לקבלת דברי פרסומת. מדובר במסקנה של התובע ולמעשה היסק מנתונים שאינם בפני בית
15 המשפט, ועל כן, לא ניתן להסתמך על הדברים הללו כמשקפים עובדה פוזיטיבית שהוכחה בפני בית
16 המשפט.
- 17 המסקנה עד כה היא כי לא הוכח כי דברי הפרסומת ששוגרו לתובע עד להגשת התביעה, לא היו
18 בהסכמתו.
- 19 מהחומר שבפני בית המשפט עולה כי התובע היה רשום למספר אתרים, ועל כן מסתברת יותר המסקנה
20 כי הוא לא הסיר לחלוטין את הסכמתו לקבלת דברי פרסומת, ולכן הופיע עדיין ברשימת הדיוור של
21 הנתבעת, וקיבל פרסומות.
- 22 עם זאת, הוכח בבית המשפט כי שני דברי פרסומת שוגרו אל התובע לאחר שהוגשה התביעה.
23 בעניין זה, לא מצאתי כל הסבר מניח את הדעת מצד הנתבעת.
- 24 ברור לחלוטין, כי לאחר שהתובע התריע בפניה ואף הגיש תביעה, הייתה חייבת הנתבעת לחדול משיגור
25 דברי פרסומת אליו, שכן עצם נקיטת ההליך המשפטי, מבטלת את ההסכמה.
- 26 לפיכך, הנני קובע, כי הוכח בפני כי הנתבעת שיגרה שלא כדין שני דברי פרסומת אל התובע, שלא כדין.
27 בכל הנוגע לפיצוי, מבקש התובע לחייב את הנתבעת בפיצוי הסטטוטורי ולפסוק לו 1,000 ₪ בגין כל
28 דבר פרסומת שקיבל בניגוד לחוק.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 17-10-56462 סתלכל נ' גרופר קניות חברתיות בע"מ

1 חוק הבזק קובע כי מקום בו שוגר דבר פרסומת ביודעין בניגוד להוראות החוק, "רשאי בית המשפט
2 לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק בסכום שלא יעלה על 1000 ₪ בשל כל דבר
3 פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה".
4 נפסק לא אחת, כי לביהמ"ש שיקול דעת רחב בבואו לפסוק פיצוי על יסוד הוראה זו (ראו לאחרונה:
5 רת"ק (חיפה) 17-11-33017 טל סלע נ' פארמה עלית בע"מ ואח' (17.1.18)).
6 באשר לגובה הפיצוי, נקבע בחוק כי על בית המשפט להתחשב בין היתר באלמנט ההרתעה הטמון
7 ברציונלים שבחוק, עידוד הציבור למימוש זכויותיו, ובהיקף ההפרה.
8 מעבר לעקרונות הקבועים בחוק, חל עקרון העל של תום הלב הפורש מצודתו על כלל מימוש הזכויות
9 שיש בידי בעל דין הפונה לבית המשפט לסעד. כך שגם במימוש זכויות, חייב כל בעל דין להתנהל בתום
10 לב, כאשר הוא מבקש לממש ולהגשים את זכויותיו המשפטיות.
11 מהראיות שנפרשו בפני בית המשפט, עולה כי התובע צבר באמתחתו הודעות פרסום רבות, וביקש
12 לבצע הסרה רק בשלב מאוחר יותר. נטען על ידו כי ב-23.9.17 ביקש להסיר את עצמו מרשימת דיור.
13 לדבריו, קיבל מאז 100 הודעות פרסום, ובשל מגבלת הסכום המירבי לתביעה בבית משפט לתביעות
14 קטנות, ועל אף שהוא דורש 1,000 ₪ לכל הודעת פרסום, הוא מעמיד את תביעתו על 33,400 ₪.
15 כפי שהובהר לעיל, וכפי שגם הוכח במשפט, אם היה פועל התובע בשקידה סבירה, ומסיר עצמו
16 באמצעות הלינק של הנתבעת, היה מוסר על נקלה מרשימת הדיור, דבר זה הוכח במשפט, באופן
17 שתואר לעיל.
18 התובע טוען שהוא ביצע הסרה באמצעות הגוגל, דבר זה לא נקלט ברשומות הנתבעת, או לכל הפחות
19 ספק אם נקלט שם, שהרי הרשומות המוסדיות שהוצגו בפני בית המשפט, אינן מתיישבות עם טענת
20 התובע.
21 התנהלות זו של התובע, השומר באמתחתו שלל פרסומות ומבקש לאחוז בהן, על מנת לגרוף לכיסו
22 פיצוי בשיעורים להם הוא תובע, אינם מתיישבים עם חובת תום הלב שלו, ואינם עולים בקנה אחד עם
23 הרציונלים הקבועים בחוק הבזק.
24 אמנם, מטרת המחוקק היא להרתיע מפרסמים מלהציף את הציבור בדברי פרסומת, ובכך לחדור
25 לפרטיות כל אדם ואדם, אך יחד עם זאת, אין מטרת החוק לסרס את החובה הבסיסית של כל ניזוק
26 לעשות לצמצום נזקיו, ולפעול בדרך מקובלת ובתום לב, על מנת להגשים מטרה זו.
27 בנסיבות שבפניי, הנני מתקשה לקבוע כי התובע פעל בדרך זו, ועל כן, אינני סבור כי יש לפסוק לתובע
28 את מלוא הפיצוי הקבוע בחוק.
29 יצוין, כי המחוקק הותיר לבית המשפט שיקול דעת רחב בקביעת גובה הפיצוי, ואין פירושו של דבר
30 שבית המשפט חייב לפסוק על כל דבר פרסום 1,000 ₪. לשון החוק הנוקבת בלשון "רשאי", ו"בסכום
31 שלא יעלה על", מחזקת קביעה זו, וראה הפסיקה אליה הפניתי לעיל.

בית משפט לתביעות קטנות בחיפה

ת"ק 56462-10-17 סתלכל נ' גרופר קניות חברתיות בע"מ

1 אשר על כן, התביעה מתקבלת בחלקה.

2 אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 1,000 ₪ בגין שני הפרסומים, ובצירוף הוצאות משפט
3 בסך 200 ₪.

4 הסכום ישולם בתוך 30 יום מהיום. מאותו מועד, יצבור ריבית והפרשי הצמדה כחוק.

5 הודעה לצדדים זכותם לפנות בבקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום מיום המצאת
6 פסק דין זה לידיהם.

7 המזכירות תמציא לצדדים העתק פסק הדין בדואר רשום + אישור מסירה.

8 ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ח, 11 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

9

שלמה בנג'ו, שופט

10

11

12

13

